

vendigt at kræve Undervisning hos autoriserede Lærere.

I den nugældende Lovs § 17, Stykke 2, kræves det for at faa Førerbevis, at vedkommende skal være en *paalidelig* Person. Da det i Praksis har vist sig vanskeligt at fastslaa, hvorledes dette Krav skal forstaas, og hvorledes dets Opfyldelse skal godtgøres, og da Udvalget ikke lægger særlig Vægt paa dette Kravs Opretholdelse, har man foreslaaet det slettet. Da det paa den anden Side maa erkendes, at det vilde være urimeligt at give en Person Førerbevis, naar det maa antages, at han vil benytte Motorkøretøjet til Fremme af forbryderiske Formaal (Smugleri, Hæleri o. l.), og at der f. Eks. kan være Personer, hvem det af Hensyn til deres hidtidige Vandel ikke bør tillades at føre Motorkøretøjer, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer, medens der intet vil være til Hinder for, at det tillades dem at føre Lastmotorvogne, har man foreslaaet en ny Bestemmelse om, at Politiet undtagelsesvis kan nægte en Person Førerbevis overhovedet eller til visse Arter af Motorkøretøjer, naar det under Hensyn til hans hidtidige Vandel findes betænkeligt at meddele ham saadant Bevis.

Nuværende Stykke 3 og 4 er samarbejdet i Forslagets Stykke 3 med Tilføjelse af, at Justitsministeren fastsætter Betingelserne for Godkendelse af Lærere i Kørefærdighed. Med Hensyn til den foreslaaede Regel om Fordelingen af Gebyrerne henvises til Bemærkningerne til § 15.

Stykke 4 svarer ganske til nuværende Stykke 5, dog at Ordene „de foran angivne legemlige Betingelser“ er ændrede til „de almindelige legemlige Betingelser“.

I Stykke 5 har man ud fra lignende Betragtninger som dem, der ligger bag Ændringen i Forslagets § 18, foreslaaet den Justitsministeren ved nuværende Stykke 6 tillagte Beføjelse til at fastsætte mere vidtgaaende Betingelser for Udstedelse af Førerbevis til Motorvogne, der benyttes til offentlig Personbefordring, udvidet til at gælde med Hensyn til Førerbevis til Motorvogne, der erhvervsmæssigt benyttes til Befordring af Personer. Endvidere er foreslaaet tilføjet, at der, for saa vidt Reglerne berører den i Færdselslovens § 19 omhandlede Ruteautomobilkørsel, forud skal forhandles med Ministeren for offentlige Arbejder.

Stykke 6 svarer til nuværende Stykke 7. Udvalget har dog foreslaaet Ordene „der er fast bosiddende her i Landet“ slettede, idet disse Ord findes at indeholde en over-

flødig og undertiden uheldigt virkende Begrænsning. Man har endvidere ikke fundet det rigtigt at bibeholde Bestemmelsen om, at der altid forud skal indhentes Erklæring fra Justitsministeriets sagkyndige, og endelig har man ændret Ordene „udstedt Førerbevis“ til „Tilladelse til at føre Motorkøretøj“.

Stykke 7 svarer til nuværende Stykke 10, dog at man har foreslaaet det udtrykkeligt fastslaaet, at det er Politiet, der kan tage Førerbeviset tilbage, naar den paa-gældende ikke længere fyldestgør Betingelserne for at erholde Førerbevis. Endvidere har man foreslaaet, at Henvendelse om Fornyelse af et Førerbevis skal rettes til Politiet paa vedkommendes Hjemsted og ikke som nu til Politiet paa det Sted, hvor Køretøjet er indregistreret. Endelig har man foreslaaet at lade Stykkets sidste Punktum udgaa, saaledes at det altid overlades til Politiet at afgøre, om ny Prøve skal aflægges.

Stykke 8 svarer ganske til nuværende Stykke 11.

§ 22, Stykke 1, svarer til nuværende § 18, Stykke 1, dog at „en som Fører godkendt Person“ i Overensstemmelse med den foreslaaede Ændring i § 21 er ændret til „en som Lærer godkendt Person“. Endvidere er Regelen om, paa hvilke Steder Øvelseskørsel kan finde Sted, henflyttet til Stykke 3.

Stykke 2 svarer til nuværende § 17, Stykke 8, men medens sidstnævnte Bestemmelse kun bemyndiger Justitsministeren til at foreskrive Brugen af særlige Sikkerhedsindretninger paa Skolevognene i de Politikredse, hvor det findes paakrævet, mener Udvalget, at saadanne Forskrifter bør gives for hele Landet, og har derfor foreslaaet Bestemmelsen affattet noget anderledes.

I Stykke 3 har man samlet de i nuværende § 18 indeholdte Regler om, paa hvilke Steder Øvelseskørsel er tilladt. Udvalget har fundet, at den nugældende Regel for Øvelseskørsel med Motorcykler er for snæver, thi den fornødne Kørefærdighed opnaas ikke ved Øvelseskørsel alene paa enkelte særlig anviste Veje og Gader. Paa den anden Side kan det være hensigtsmæssigt at forbyde Øvelseskørsel med Motorvogne paa visse Steder, hvor saadan Kørsel volder særlig Ulempe. Der er derfor foreslaaet en fælles Regel om, at Øvelseskørsel kan ske overalt, hvor Færdsel med Køretøjer af den paa-gældende Art er tilladt, dog at Politiet, hvor Forholdene